

[Finansministeren.]

ser med Hensyn til stærke Drikke, der sælges til og af Restauratører. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne bemærke, at der i Lovforslagets § 3, Punkt 2, er taget Hensyn til, at den Forhøjelse af Afgiftssatsen for Omsætningen af stærke Drikke paa Restaurationer til 35 pCt., der gennemførtes ved Loven af 14. August 1946, udløber med Udgangen af September Maa- ned 1947. Til den Tid vil man saaledes efter Forslaget vende tilbage til den 25. pCt.s Afgiftssats, der var gældende før den nævnte Forhøjelse.

Ved den foreslaaede Omlægning af Afgiften skulde man efter foretagne Beregninger opnaa det samme Provenu som efter de hidtidige Regler, og Omlægningen er tillige tilrettelagt saaledes, at der ikke vil komme til at paahvide de enkelte Varer større samlet Afgift end tidligere, hvorfor Omlægningen ikke skulde medføre Forhø- elser af Varernes Priser i Butikkerne.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemær- ninger til enkelte Bestemmelser i Lovfor- slaget.

Bestemmelserne i § 4, 4de og 5te Stykke, om Afgiftsberigtigelse af de Beholdninger af stærke Drikke, der ved Lovens Ikraft- træden findes henholdvis i Fremstillings- og Engrosvirksomheders Detailudsalg og i egentlige Detailvirksomheder, betyder kun, at disse Varer bliver beskattet paa samme Maade som andre stærke Drikke. Hvis de paagældende Bestemmelser ikke fandtes i Lovforslaget, vilde disse Beholdninger nem- lig som Følge af Overgangen fra de gamle til de nye Afgiftsregler slippe helt eller delvis fri for Omsætningsafgiften.

I § 8 er der foreslaaet tillagt Told- kamrene Bemyndigelse til i visse Tilfælde at foretage en skønsmæssig Ansættelse af en Virksomheds afgiftspligtige Omsætning, og i Tilknytning hertil er i § 9 foreslaaet oprettet et særligt Nævn paa 5 Medlemmer, hvoraf 2 branchekyndige, henholdsvis fra Vinhandelen og Restaurationserhvervet, til at paakende Klager over saadanne skøn- smæssige Ansættelser. Der har ved Prak- tiseringen af Omsætningsafgiften vist sig Trang til at have saadanne Bestemmelser, idet de nugældende Lovregler ikke anviser nogen Udvej i Tilfælde, hvor Toldvæsenet som Følge af en Virksomheds mangelfulde Regnskabsførelse eller lignende ikke kan godkende den af denne angivne afgiftsplig- tige Omsætning.

Jeg kommer saa til Bestemmelserne i § 21 om Kommunernes Andel i Afgiften.

Det er efter de nugældende Regler

saaledes, at Omsætningsafgiften af stærke Drikke delvis tilfalder Kommunerne. De paagældende Bestemmelser findes i den nu- gældende Lovs § 23, hvorefter der tillægges hver enkelt Kommune $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der indkommer fra de i Kommunen beliggende afgiftspligtige Virksomheder, dog saaledes at Kommunens Andel ikke bliver mindre end det Beløb, den paagældende Kommune i Finansaaret 1929—30 oppebar som Andel i Brændevinsafgiften. Kommunernes An- dele beregnes dog kun efter de oprindelige Sats i Loven af 1930, idet de senere skete Afgiftsforhøjelser ifølge Bestemmelser i de paagældende Love tilfalder Statskassen alene. Af Afgiftens samlede Provenu i Finansaaret 1945—46 udgjorde Kommu- nernes Andele saaledes kun 10,6 Mill. Kr. af et samlet Provenu paa 156 Mill. Kr.

Bestemmelsen om Kommunernes Andel i Afgiften har sin Oprindelse i det tidligere nævnte Forhold, at Omsætningsafgiften bl. a. afløste den kommunale Brændevins- afgift, der var en ren Næringsafgift. Afgiften paa Omsætningen af stærke Drikke fik som Følge heraf ogsaa Karakter af en Næringsafgift, hvilende paa al Om- sætning og Udskænkning af stærke Drikke; men denne Karakter af en almindelig Næringsafgift vil Afgiften i væsentlig Grad miste, naar Detailhandelen med stærke Drikke gøres afgiftsfri. Hertil kommer, at Grundlaget for den hidtidige Beregning af Andele til Kommunerne bliver ganske forskudt, naar Detailhandlernes Afgifts- erlæggelse falder væk, og at det i øvrigt efter den foreslaaede Omlægning af Afgiften overhovedet ikke vil være praktisk muligt at arbejde med dette Fordelingsgrundlag, allerede fordi det vil være ugørligt at regne ud, hvor stor en Del af den i en Kommune indgaaede Afgift Kommunen skal have An- del i, nemlig det Beløb, der vilde være indkommet, hvis Lovens oprindelige Sats havde været gældende — det vil bl. a. sige, hvis Detailhandlerne havde været af- giftspligtige.

Spørgsmaalet om Kommunernes An- dele af Afgiften bør derfor gøres til Gen- stand for en nærmere Undersøgelse, og da hele Forholdet mellem Staten og Kom- munerne jo for Tiden overvejes i den siddende Skattekommission, vil det være naturligt, at ogsaa dette Spørgsmaal hen- vises til Behandling i Skattekommissionen. For ikke at foregribe noget har jeg da i Lovforslagets § 21 foreslaaet, at der indtil videre tillægges de enkelte Kommuner en Andel af Omsætningsafgiften af stærke Drikke af samme Størrelse som det Beløb,